

MYŠLENKY NA MĚSÍC PROSINEC

ELIAS VELLA

ROUKU V RUCE S JEŽÍŠEM

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ 2018

1. Pociťujme potřebu častěji otvírat Písmo, abychom zjistili, co nám Bůh říká skrze okolnosti a začneme hledat a rozpoznávat Boží vůli ve svém životě.
2. Nechat Ježíše, aby byl středem našeho života, je nepřetržitý zápas.
3. Je život, který žiji, v souladu s Boží vůlí a podle Božího plánu, nebo jsem to spíš já, kdo přikazuje Bohu, aby se přizpůsobil mému plánu?
4. K rozpoznání Boží vůle potřebujeme moudrost. Moudrost nevede k rozhodnutí skrze logiku, ale skrze světlo, které dostáváme od Boha.
5. Tím nejdůležitějším v našem životě je Ježíš. Je velice snadné říct, že Ježíš je Pán, ale žít s Ježíšem jako s Pánem je něco úplně jiného.
6. Ježíš vás nepovolal, abyste se stali úspěšnými, ale abyste byli k dispozici Bohu. V tom bude spočívat váš úspěch.
7. Ať je vaše situace jakákoliv, vždycky můžete hledět kupředu. Vždycky se můžete obrátit k Otci a zeptat se ho: „Co chceš, abych teď dělal?“
8. Jestliže upřeme oči na Ježíše, naše problémy sice hned nezmizí ani se nezmění, ale změníme se my. Ježíš se stane jediným Pánem našeho života.
9. Bůh k nám promlouvá neustále. Mluví k nám i skrze okolnosti. Jde jenom o to, abychom nastražili uši a porozuměli tomu, co od nás Bůh chce.
10. Každý z nás je Boží syn, Boží dcera a máme Otce na nebesích, který ví o každém vlasu na naší hlavě. To znamená, že máme Otce, kterého zajímá každý detail našeho života.
11. Myslete pozitivně. Proč bych se měl soustředit na jednu věc, kterou mi Bůh nedal, a nevšímat si tolika věcí, které mi dal?
12. Musíme být schopni vidět Boha jak očima rozumu, tak očima srdce. O Bohu se nedá jen diskutovat, je třeba ho zakusit.
13. Křtem něco končí...a něco začíná. Zemřít minulosti...vstát k novému životu. Toto v nás působí křest. Křtem začínáme svou cestu ke svatosti.

14. Využívat svou lidskou vůli, námahu a zkušenosti je správné, ale nedostačující. Na to, abychom dosáhli Božích výsledků, potřebujeme Ducha svatého.
15. Kde je pokoj, radost a láska, tam je Boží království.
16. Žít neznamená mít, ale být. Žít znamená umět se ke každému chovat laskavě, být štedrý a dobrý.
17. Bůh nám důvěřuje mnohem víc než my jemu. On zná naše slabosti, omezení a hříchy, a přesto nás volá. I vám svěřil práci – na tom místě, kam vás poslal.
18. Chcete vědět, jak velice vás Ježíš miluje? Jen se na něj podívejte na kříži. Svým utrpením nám chtěl ukázat bezbřehost své lásky.
19. Nestačí jen znát Bibli, musíme Božímu slovu dovolit, aby v nás začalo žít, a my kráčeli cestou pravdy.
20. Jestliže člověk Bohu důvěřuje, pak ho samozřejmě i poslouchá. Není to však poslušnost plynoucí ze strachu z jeho moci, ale poslušnost založená na důvěře.
21. Člověk dokáže Bohu říci ano jen natolik, nakolik je s ním v důvěrném vztahu a miluje ho.
22. Důvěřujte Bohu a věřte, že se o vás postará a že vás miluje.
23. Důležité je to, jací jsme, nikoli to, kolik toho vlastníme.
24. Setkejme se s Ježíšem, jako s Pánem našeho života. Znamená to odevzdat všechno, čím člověk je, co má nebo co si myslí, do Božích rukou.
25. Jsme zahrnuti do Božího plánu, plánu lásky. Vše, co se děje v našem životě, je pro naše dobro.
26. Skutečným úspěchem pravého učedníka je služba druhým.
27. Všichni potřebujeme někoho, kdo by v nás věřil, a ten někdo je právě Ježíš.
28. Nakolik je láska pravá, lze poznat v utrpení – umožní totiž vidět ji takovou, jaká skutečně je.
29. Trénujte se v přijímání okolností, které vás na vaší cestě potkají. Jak máte být schopni snášet velké utrpení, nebudete-li se cvičit a umrtvovat v malých věcech?
30. Naše jistota spočívá pouze v Bohu a ne v darech, jež nám dává.
31. Místo toho, abychom si Bohu stěžovali a fňukali kvůli darům, které nemáme, raději změňme svoji modlitbu v děkování Duchu svatému za všechny ty krásné dary, jež nám dal.